ΜΟΥΣΔΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
09-11-2026
Αριθμός Παραβόλου: 2429823749570505006 1
ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ
Ν.4727/2020

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 5126/2026.

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

4ο ΤΜΗΜΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο Εφετών που όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών και τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 29η Σεπτεμβρίου 2026 για να δικάσει τις παρακάτω εφέσεις κατά της με αριθμό 54/25.4.2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών:

(Α) την από 25.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 159661/4714/26.6.2025 και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6092/4416/14.7.2025 :

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: του ο οποίος δεν παρουσιάστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε απο πληρεξούσιο δικηγόρο κατά

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, με την επωνυμία "GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον διακριτικό τίτλο "GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζάρου Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμια, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων της δικηγόρων με δήλωση της διάταξης του άρθρου 242§2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις και

(Β) την από 5.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης 140523/3965/6.6.2025 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6095/4419/14.7.2025 :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ-ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της υπό εκκαθάριση ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωμυμία όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον εκκαθαριστή της κάτοικο

η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου με δήλωση της διάταξης του άρθρου 242§2 ΚΠολΔ και κατέθεσε

προτάσεις κατά

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ-ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ : Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, με την επωνυμία "GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον διακριτικό τίτλο "GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", που εδρεύει στην Αθήνα, Λαζάρου Σώχου 4 και εκπροσωπείται νόμια, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων της δικηγόρων [redacted] με δήλωση της διάταξης του άρθρου 242§2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 18.12.2019 και με αριθμό κατάθεσης 112610/261/19.12.2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή κατά α) τοι [redacted] και β) [redacted]

επί της οποίας, συζητηθείσης αντιμωλία των διαδίκων την 3.11.2020, εκδόθηκε η με αριθμό 28/2021 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών του Τμήματος Εργατικών Διαφορών/ Αμοιβών με την οποία η αγωγή παραπέμφθηκε για συζήτηση στο κατά λειτουργία αρμόδιο δικαστήριο που είναι το 1ο Τμήμα Εμπορικού Δικαίου (Ειδικό Τμήμα Εκδικάσεως Υποθέσεων Πνευματικής Ιδιοκτησίας κλπ). Την απόφαση αυτή προσέβαλε η ενάγουσα με την από 22.2.2023 έφεσή της, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό 4580/2024 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών που εξαφάνισε την απόφαση παραπομπής της υπόθεσης στο Ειδικό Τμήμα Εκδικάσεως Υποθέσεων Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Στη συνέχεια η ενάγουσα με την από 11.12.2024 και με αριθμό κατάθεσης 183869/311/2024 στο Πρωτοδικείο Αθηνών κλήση της επανέφερε την υπόθεση για συζήτηση. Η υπόθεση συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων την ορισθείσα δικάσιμο 21.1.2025 και επ' αυτής εκδόθηκε η εκκαλουμένη με αριθμό 54/25.4.2025 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που δέχθηκε την αγωγή .-

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Επειδή, η υπό στοιχείο (Α) από 25.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 159661/4714/26.6.2025 και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6092/4416/14.7.2025 και η

υπό στοιχείο (Β) από 5.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης 140523/3965/6.6.2025 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6095/4419/14.7.2025 , αμφότερες κατά της με αριθμό 54/25.4.2025 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε μετά από αντιμωλία συζήτηση κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και δέχθηκε την από 18.12.2019 και με αριθμό κατάθεσης 112610/261/19.12.2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή της παραπάνω εφεσίβλητης-ενάγουσας, αρμοδίως εισάγονται για συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου (19 ΚΠολΔ) και πρέπει να συνεκδικαστούν προς επιτάχυνση της διεξαγωγής της δίκης (246, 524§1 ΚΠολΔ).-

Από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 498 ΚΠολΔ και της παραγράφου 2 του άρθρου 226 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι μετά την άσκηση της έφεσης κάθε διάδικος μπορεί να ζητήσει τον προσδιορισμό δικασίμου, αν φέρει στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου αντίγραφο του δικογράφου της έφεσης και της προσβαλλόμενης απόφασης, ο δε γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο αντίγραφο της έφεσης της ημέρας και ώρας συζήτησης της, την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης. Η επίσπευση της συζήτησης της έφεσης γίνεται με κλήση που επιδίδεται στον αντίδικο του καλούντος τριάντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν αυτός διαμένει στην Ελλάδα και εξήντα ημέρες αν διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, η οποία δεν αναπληρώνεται από την με οποιοδήποτε άλλο τρόπο γνώση του προσδιορισμού της δικασίμου από τον διάδικο που δεν κλητεύθηκε. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 524§3 εδ.α' ΚΠολΔ και των εφαρμοζομένων αναλόγως και στην κατ' έφεση δίκη διατάξεων των άρθρων 272 §§ 1 και 2 και 271 §§ 1 και 2 ΚΠολΔ (524§1 ΚΠολΔ), συνάγεται ότι, αν ο εκκαλών ή ο εφεσίβλητος δεν εμφανιστεί ή δεν λάβει μέρος κανονικά στη συζήτηση, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έχει υποχρέωση να ερευνήσει την ύπαρξη ή μη της κλήτευσής του και αν μεν δεν κλητεύθηκε ή δεν κλητεύθηκε νομίμως ή εμπροθέσμως για να παραστεί κατά τη συζήτηση της έφεσης, το δικαστήριο κηρύσσει τη συζήτηση απαράδεκτη. Αντιθέτως αν ο απολειπόμενος διάδικος επισπεύδει αυτός τη συζήτηση ή κλητεύθηκε

νομίμως και εμπροθέσμως να παραστεί σε αυτή, αν ο διάδικος αυτός είναι ο εκκαλών η έφεση απορρίπτεται εφόσον είναι παραδεκτή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 524§ 3 ΚΠολΔ και η απόρριψη συντελείται κατ` ουσίαν, ανεξάρτητα από την υποβολή ή μη σχετικού αιτήματος του εφεσιβλήτου, διότι ο εκκαλών με την απουσία του ή τη μη προσήκουσα παράστασή του θεωρείται ότι παραιτείται από την έφεση και αποδέχεται την πρωτόδικη απόφαση (ΑΠ 1858/2014 νόμος), ενώ αν είναι ο εφεσίβλητος η συζήτηση της έφεσης προχωρά σαν να ήταν παρών (524§4 ΚΠολΔ). 'Ητοι, πρέπει πρωτίστως να διακριβώνεται από το δικαστήριο ποιος από τους διαδίκους επισπεύδει τη συζήτηση, γιατί αν επισπεύδων είναι ο απολειπόμενος διάδικος, τότε δεν απαιτείται κλήτευσή του, ενώ αντίθετα απαιτείται τέτοια κλήτευση, όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο παριστάμενος διάδικος. Τα ανωτέρω, ως προς τις συνέπειες της ερημοδικίας του εκκαλούντος, του οποίου είτε αποδεικνύεται η κλήτευσή του, είτε αποδεικνύεται ότι επέσπευσε αυτός τη συζήτηση της έφεσής του, ισχύουν και για την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (591§7 εδ. β' ΚΠολΔ). Προσέτι, η διάταξη του άρθρου 524§3 εδ.α' ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά το άρθρο 28 ν.4842/2021, που θέτει την προϋπόθεση του παραδεκτού της έφεσης εφαρμόζεται και στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, καθώς περιέχει ειδική ρύθμιση.

Στην προκειμένη περίπτωση, η συζήτηση της υπό στοιχείο (Α) έφεσης που κρίνεται επισπεύστηκε από την εφεσίβλητη και αντίγραφο αυτής με πράξη κατάθεσης και πράξη προσδιορισμού συζήτησης και κλήση για συζήτηση για την ορισθείσα δικάσιμο της 14.10.2025 επιδόθηκε στις 5.8.2025, νόμιμα και εμπρόθεσμα στον που υπέγραψε την έφεση ως πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος (143§3 ΚΠολΔ), όπως αποδεικνύεται από τη με αριθμό 266Γ'/5.8.2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Ακολούθως, την 14.10.2025 η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η αναγραφή της δε στο οικείο πινάκιο, που έγινε με πρωτοβουλία του γραμματέα, ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (226§4 εδ.δ' ΚΠολΔ). Επομένως, ο εκκαλών έχει νόμιμα και εμπρόθεσμα κλητευθεί, η δε υπό στοιχείο (Α) έφεση που άσκησε πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή, διότι ασκήθηκε από τον διάδικο που ηττήθηκε πρωτόδικα, νομότυπα και εμπρόθεσμα, εντός της προθεσμίας της διάταξης του άρθρου 518 ΚΠολΔ και να απορριφθεί κατ' ουσίαν, χωρίς έρευνα των

λόγων της έφεσης. Συνακόλουθα πρέπει το παράβολο άσκησης της έφεσης (495§3Απερ.β' ΚΠολΔ) με αριθμό 85346335495512220048 να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο (495§3 ΚΠολΔ). Επίσης, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας από τον ερήμην δικασθέντα διάδικο-εκκαλούντα, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο (501, 502§1, 505§ 2 ΚΠολΔ). Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθούν, κατόπιν σχετικού αιτήματός της στις από 29.9.2026 προτάσεις της, σε βάρος του ηττηθέντος εκκαλούντος (176,183 και 191§ 2 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό. -

Επειδή (η υπό στοιχείο (Β) από 5.6.2025 έφεση, με αριθμό κατάθεσης 140523/3965/6.6.2025 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6095/4419/14.7.2025, κατά της με αριθμό 54/25.4.2025 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών, ασκήθηκε από τον διάδικο που ηττήθηκε πρωτόδικα, νομότυπα και εμπρόθεσμα, εντός της προθεσμίας της διάταξης του άρθρου 518§2 ΚΠολΔ και έχει καταβληθεί και το με αριθμό 80995054695511240019 παράβολο άσκησης ενδίκου μέσου της διάταξης του άρθρου 495§3 περ.Αβ' ΚΠολΔ, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω με την ίδια διαδικασία (591§7 ΚΠολΔ) ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (533§1 ΚΠολΔ).

Με την από 18.12.2019 και με αριθμό κατάθεσης 112610/261/19.12.2019 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγή, η ενάγουσα-εφεσίβλητη εξέθεσε ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το νόμο αποκλειστική αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων, της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, καθώς και των αλλοδαπών καλλιτεχνών, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχει καταρτίσει με τους αναφερόμενους στην αγωγή αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, συνέταξε το αναφερόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο που γνωστοποίησε στο κοινό σύμφωνα με το άρθρο 56 ν.2121/1993, για τη χρήση εντός της ελληνικής επικράτειας οποιουδήποτε

υλικού φορέα που έχει νόμιμα παραχθεί και φέρει εγγεγραμμένες τις ερμηνείες-εκτελέσεις των ερμηνευτών - εκτελεστών, μεταξύ άλλων και από επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απολύτως απαραίτητη. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό η εύλογη αμοιβή εξαρτάται από το αν η μουσική είναι απαραίτητη στην επιχείρηση και στην περίπτωση που είναι από τα ακαθάριστα έσοδά τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος που ξεκινά από 3.000 € για επιχειρήσεις μέχρι 100 τ.μ. που λειτουργούν από 8-12 μήνες, ενώ η μεγαλύτερη επιφάνεια της επιχείρησης είναι παράγοντας που αυξάνει την εύλογη αμοιβή και η λειτουργία της επιχείρησης λιγότερους από οκτώ μήνες τον χρόνο παράγοντας που την μειώνει. Ότι η εναγομένη τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016 λειτουργούσε κι εκμεταλλευόταν νυχτερινό κέντρο διασκέδασης τύπου "ντισκοτέκ" επιφάνειας 100 τ.μ. στην „ , που οι πελάτες χορεύουν και διασκεδάζουν με κατάλληλη μουσική, μέσω των εγκατεστημένων σ' αυτό συσκευών ήχου. Ότι η μουσική ήταν απολύτως απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησης της εναγομένης, σε καθημερινή βάση και καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου της και αποτελούσε κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, προσαυξάνοντας τα έσοδά της δια της δημόσιας εκτέλεσης σε αόριστο αριθμό πελατών της και εκμετάλλευσης ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων των μελών της ενάγουσας παραγωγών υλικών φορέων ήχου, ερμηνευτών και μουσικών, μεταξύ των οποίων και των δειγματοληπτικά αναφερομένων στην αγωγή έργων των μελών της που η ίδια εκπροσωπεί. Ότι η εναγομένη υπήρξε αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης, καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής. Ότι σε βάρος της η ενάγουσα άσκησε και αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Με βάση τα ανωτέρω η ενάγουσα ζήτησε να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής στο ποσό των 3.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ για καθένα από τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016 και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει το ποσό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής κάθε έτους με τους νόμιμους τόκους από πρώτης Ιανουαρίου του επομένου έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε την αγωγή κατ'ουσίαν, καθόρισε την εύλογη αμοιβή στο αιτούμενο ποσό και συνολικά στο ποσό των 12.000 € για όλα τα έτη (2013-2016) και υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλλει το ποσό αυτό στην ενάγουσα με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, πλέον του αναλογούντος ποσού ΦΠΑ 24%. Η κρίση αυτή του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου προκάλεσε τα με τους λόγους της έφεσης παράπονα της εναγομένης-

εκκαλούσας που συνιστούν αιτιάσεις για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων κατ' ακολουθίαν των οποίων ζητείται η εξαφάνιση της εκκαλουμένης και η απόρριψη της αγωγής, άλλως ο καθορισμός μειωμένης αμοιβής λόγω του περιορισμένου χρόνου λειτουργίας της επιχείρησης και των περιορισμένων κερδών της.

Ι. Το σύστημα της αυτοδίκαιης ακυρότητας, που καθιερώνει το ουσιαστικό δίκαιο (ΑΚ 174, 180) για τις πάσχουσες από κάποιο εσωτερικό νομικό ελάττωμα δικαιοπραξίες δεν ισχύει για την περίπτωση των ελαττωματικών διαδικαστικών πράξεων. Η δικονομική ακυρότητα κηρύσσεται για παράβαση δικονομικής διατάξεως που ρυθμίζει τη διαδικασία και κυρίως τον τύπο της διαδικαστικής πράξεως. Κάθε όμως παράβαση δικονομικής διατάξεως με τα ανωτέρω χαρακτηριστικά δεν προκαλεί πάντοτε ακυρότητα. Ο ΚΠολΔ αντιλαμβάνεται τις ρυθμίσεις για την ακυρότητα όχι ως λόγους ανατροπής, αλλά ως μέσα θεραπείας, ως μέσα εξυγιάνσεως της διαδικασίας και στις εξαιρετικές περιπτώσεις που αναφέρονται στη διάταξη του άρθρου 159 ΚΠολΔ (Νίκας, Εγχειρίδιο Πολιτικής Δικονομίας, Δ' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλας, σελ. 411- παρ.1 και σελ. 412- παρ.6). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 159 ΚΠολΔ "Η παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τη διαδικασία και ιδίως τον τύπο κάποιας διαδικαστικής πράξης συνεπάγεται ακυρότητα την οποία απαγγέλλει το δικαστήριο 1) αν την τήρηση της διάταξης απαιτεί ρητά ο νόμος με την ποινή της ακυρότητας, 2) αν για την παράβαση αυτή επιτρέπεται αναίρεση ή αναψηλάφηση, 3) σε κάθε άλλη περίπτωση, αν ο δικαστής κρίνει ότι η παράβαση προκάλεσε στον διάδικο που την προτείνει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας". Ο διάδικος που επικαλείται την ακυρότητα θα πρέπει να εξειδικεύει πλήρως και κατά τρόπο συγκεκριμένο την βλάβη του. Ομοίως και η δικαστική απόφαση θα πρέπει να προσδιορίζει ειδικά και εμπεριστατωμένα τη συνδρομή της δικονομικής βλάβης (Νίκας, ό.π. σελ. 413, παρ. 10). Στην προκειμένη περίπτωση, η εκκαλούσα, με τον πρώτο λόγο έφεσης ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης, διότι το δικόγραφο της από 11.12.2024 και με αριθμό κατάθεσης 183869/311/2024 στο Πρωτοδικείο Αθηνών κλήσης για συζήτηση της αγωγής στη δικάσιμο της 21.1.2015, κατά την οποία συζητήθηκε η αγωγή αντιμωλία των διαδίκων και εκδόθηκε η εκκαλουμένη, δεν κοινοποιήθηκε νομότυπα στην εκκαλούσα -εναγομένη, αλλά επιδόθηκε στην έδρα της στη από την οποία είχε αποχωρήσει τον Ιούνιο του 2022, οπότε η επίδοση είναι άκυρη. Με την κλήση αυτή, η ενάγουσα επανέφερε την κρινόμενη αγωγή για συζήτηση, μετά την

εξαφάνιση με την με αριθμό 4580/2024 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, της με αριθμό 28/2021 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου που είχε παραπέμψει την αγωγή για συζήτηση στο κατά λειτουργία αρμόδιο δικαστήριο που είναι το 1ο Τμήμα Εμπορικού Δικαίου (Ειδικό Τμήμα Εκδικάσεως Υποθέσεων Πνευματικής Ιδιοκτησίας κλπ). Ο λόγος αυτός της έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, διότι η εκκαλούσα δεν επικαλείται δικονομική βλάβη, ούτε βέβαια προκύπτει οποιαδήποτε δικονομική της βλάβη ακόμη και αν δεν υπήρξε νόμιμη επίδοση της κλήσης για συζήτηση της αγωγής στη δικάσιμο της 21.1.2015 (η επίδοση της αγωγής είχε προηγηθεί), καθώς η εκκαλούσα-εναγομένη παραστάθηκε την ημέρα εκείνη με πληρεξούσιο δικηγόρο, πρόβαλε ισχυρισμούς και κατέθεσε εμπροθέσμως προτάσεις.

ΙΙ. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 294 ΚΠολΔ "Ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής, χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν αυτός προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 πριν από την κατάθεση προτάσεων από τον εναγόμενο. Η παραίτηση που γίνεται αργότερα είναι απαράδεκτη εφόσον ο εναγόμενος προβάλλει αντίρρηση και πιθανολογεί ότι έχει έννομο συμφέρον η δίκη να περατωθεί με έκδοση οριστικής απόφασης". Αν η αγωγή συζητήθηκε, αλλά εξεδόθη απόφαση με την οποία παραπέμφθηκε η αγωγή για συζήτηση στο αρμόδιο δικαστήριο, ο ενάγων δύναται πριν τη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης από το αρμόδιο δικαστήριο να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου (βλ. Κλαμαρής/ Κουσούλης/Πανταζόπουλος, Πολιτική Δικονομία, Ε' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 768, υποσ. 35., ΕφΑθ 316/2008). Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής κατά τη διάταξη του άρθρου 294 ΚΠολΔ γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου ή με δήλωση στις προτάσεις (297 ΚΠολΔ). Η νομότυπη παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής δεν τερματίζει μόνο την αντιδικία, αλλά έχει ως αποτέλεσμα η αγωγή να θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ποτέ (295 §1 εδ.α' ΚΠολΔ). Η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως δικονομική συνέπεια ότι η εκκρεμοδικία ανατρέπεται αναδρομικά από την άσκηση της αγωγής (Κλαμαρής/Κουσούλης/Πανταζόπουλος, Πολιτική Δικονομία, Ε' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 770). Η ανατροπή της εκκρεμοδικίας έχει ως αποτέλεσμα το τέρμα της δίκης χωρίς έκδοση δικαστικής απόφασης που να κηρύσσει την κατάργησή της. Η αγωγή δεν απορρίπτεται, ούτε το επίδικο δικαίωμα αποδικάζεται και ο ενάγων μπορεί να

επαναλάβει ανεμπόδιστα την αγωγή του με το ίδιο περιεχόμενο (Νίκας, Εγχειρίδιο Πολιτικής Δικονομίας, ΣΤ' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, σελ. 727-728). Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα άσκησε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, κατά της εναγομένης και άλλων την από 2.3.2018 και με αριθμό κατάθεσης 20789/2092/2.3.2018 αγωγή της κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία ζητούσε να να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής στο ποσό των 3.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ για καθένα από τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016 και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει το ποσό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής κάθε έτους με τους νόμιμους τόκους από πρώτης Ιανουαρίου του επομένου έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Η αγωγή συζητήθηκε και επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 14513/26.11.2019 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που παρέπεμψε την υπόθεση για εκδίκαση στο αρμόδιο καθ' ύλην δικαστήριο Ειρηνοδικείο Αθηνών. Στη συνέχεια η ενάγουσα άσκησε την αγωγή που κρίνεται και με αυτή παραιτήθηκε από την προηγουμένη. Με τον δεύτερο λόγο έφεσης η εναγομένη παραπονείται για εσφαλμένη απόρριψη της ένστασης εκκρεμοδικίας που προέβαλε λόγω της προηγούμενης αγωγής από την οποία δεν έγινε έγκυρη παραίτηση, διότι η εκκαλούσα- εναγομένη προβάλλει αντιρρήσεις επικαλούμενη έννομο συμφέρον για να εκδικαστεί η πρώτη αγωγή και να μην εμπλακεί σε δεύτερη δίκη για την ίδια ακριβώς αιτία. Ο λόγος αυτός της έφεσης όμως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στο σκεπτικό, η ενάγουσα νομίμως παραιτήθηκε με το δικόγραφο της νέας αγωγής της από την προηγουμένη ασκηθείσα από 2.3.2018 αγωγή, χωρίς να χρειάζεται η συναίνεση του εναγομένου, διότι ακόμη δεν είχε προσδιοριστεί για συζήτηση η από 2.3.2018 αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο, στο οποίο είχε παραπεμφθεί για εκδίκαση. Επομένως, με τη νόμιμη παραίτηση από το δικόγραφο της από 2.3.2018 αγωγής, ανετράπη η εκκρεμοδικία και καταργήθηκε η δίκη, ώστε να μην τίθεται ζήτημα εκκρεμοδικίας στη νέα αγωγή.

ΙΙΙ. Το άρθρο 7 ν. 4481/2017 προβλέπει τα τεκμήρια που ήδη υπήρχαν στο καταργηθέν άρθρο 55 παρ.2-4 ν.2121/1993, όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 46§3 ν. 3905/2010. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7§1 εδ.β' ν. 4481/2017 "Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην

περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν.2121/1993". Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49§§1,2 ν. 2121/1993, όπως ίσχυε πριν την τροπ/σή του με το άρθρο 86 ν. 5105/2024 (ΦΕΚ Α' 61/29.4.2024) 1. `Οταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες, ύστερα από αίτηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. 2. Το Δικαίωμα εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπεται από την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου είναι ανεκχώρητο, με την επιφύλαξη της υποχρεωτικής ανάθεσης της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου". Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, όπως το δικαίωμα σε εύλογη αμοιβή του άρθρου 49 ν. 2121/1993, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Αν υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. Το τεκμήριο αυτό είναι αμάχητο, αφού ρητά προβλέπεται ότι αφορά όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους (Διονυσία Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, έκδοση 5η, Π.Ν. Σάκκουλας, σελ. 496, Μιχαήλ- Θεόδωρος Μαρίνος, Φύση του τεκμηρίου του άρθρου 7 παρ. 1 και 4 ν. 4481/2017 στο πλαίσιο της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης, ΧρΙΔ 2023, σελ. 381-386

και ειδ.σελ. 384, Κωνσταντίνος Χριστοδούλου, Γνωμοδότηση, Ζητήματα υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης, ιδίως φωνογραφημάτων, αντιθ. Σύλβια Σταυρίδου, Τεκμήρια νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και υποχρεωτική συλλογική διαχείριση - Η περίπτωση του άρθρου 7§1 εδ.β' ν.4481/2017 σε συνδυασμό με το άρθρο 49§1 ν.2121/1993, ΧρΙΔ 2023, σελ.217-225 και ειδ.σελ.220). Εξάλλου, με τον νόμο 2121/1993 περί πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, η πολιτεία, σε εναρμόνιση κοινοτικών και διεθνών συμβάσεων, θεσμοθέτησε τα συγγενικά δικαιώματα ερμηνευτών, εκτελεστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Για τη διαχείριση και προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων ή εξουσιών που απορρέουν από τα συγγενικά δικαιώματα, ιδρύθηκαν, με την άδεια του ΥΠ.ΠΟ., οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί των παραγωγών υλικών φορέων ήχου GRAMMO, των τραγουδιστών ΕΡΑΤΩ και των μουσικών ΑΠΟΛΛΩΝ. Οι τρεις αυτοί οργανισμοί, μετά τη δημοσίευση του νόμου 3905/2010 (άρθρο 46), ίδρυσαν αστικό μη κερδοσκοπικό ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη κατ' αποκλειστικότητα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Ήδη ο ν. 4481/2017 στο άρθρο 5 προβλέπει γενική ρύθμιση για τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Ο οργανισμός αυτός ονομάζεται GEA, από το αρχικό γράμμα των διακριτικών τίτλων των ιδρυτικών μελών/οργανισμών του ήτοι τους GRAMMO-ΕΡΑΤΩ-ΑΠΟΛΛΩΝ, που συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωριστεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15.616/2011 και λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, σύμφωνα με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/687/124043/2011 απόφαση του Υπουργού που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 3245/Β 730-12-2011) και είναι ο μοναδικός και ενιαίος υφιστάμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων ερμηνευτών, εκτελεστών/μουσικών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Στην προκειμένη περίπτωση η εκκαλούσα, επικαλούμενη ότι στην αγωγή δεν αναφερόταν με ορισμένο τρόπο οι συμβάσεις με τις οποίες ανατέθηκε στα μέλη της ενάγουσας από τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, τους ερμηνευτές και τους μουσικούς η διαχείριση και η προστασία των δικαιωμάτων τους, μέμφεται την εκκαλουμένη με τον 4ο λόγο έφεσης διότι δέχθηκε ότι συντρέχει η διαδικαστική προϋπόθεση της ενεργητικής νομιμοποίησης της ενάγουσας GEA, με τον έβδομο και τελευταίο λόγο έφεσης διότι δεν απέρριψε ως αόριστη την αγωγή και με τον 5ο λόγο διότι

εσφαλμένα παρέκαμψε το αίτημα περί επίδειξης εγγράφων και συγκεκριμένα όλων των συμβάσεων ανάθεσης από τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, τους ερμηνευτές και τους μουσικούς προς τα τρία μέλη της ενάγουσας GEA, της διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών δικαιωμάτων ή εξουσιών τους που απορρέουν από τα συγγενικά δικαιώματα, των συμβάσεων εκπροσώπησης που συνάφθηκαν με τις πολυεθνικές εταιρείες EMI, UNIVERSAL, WARNER, SONY και των συμβάσεων ανάθεσης για τον κάθε έναν καλλιτέχνη. Όλοι οι παραπάνω λόγοι έφεσης είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, σύμφωνα με τα όσα έχουν εκτεθεί στο σκεπτικό, διότι η ενάγουσα ως ο μοναδικός και ενιαίος υφιστάμενος οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων ερμηνευτών, εκτελεστών/μουσικών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, με την αγωγή της άσκησε δικαίωμα στην εύλογη αμοιβή που οφείλει ο χρήστης στους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες/μουσικούς των οποίων η ερμηνεία και η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, ήτοι δικαίωμα που υπόκειται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση και ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Επομένως, αφενός η ενάγουσα GEA νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκηση της αγωγής, αφετέρου η αγωγή είναι ορισμένη, χωρίς για την πληρότητά της να χρειάζονται τα ανωτέρω επικαλούμενα από την εκκαλούσα στοιχεία. Ούτε βεβαίως τα έγγραφα των οποίων ζητείται η επίδειξη μπορούν να εισφέρουν αποδεικτικά είτε στο ζήτημα της ενεργητικής νομιμοποίησης η οποία τεκμαίρεται, ούτε σε ο, τιδήποτε άλλο και κρίνεται ότι η μη επίδειξή τους ορθώς δεν διατάχθηκε από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο σιωπηρώς απέρριψε το σχετικό αίτημα, ενώ αν ήθελε υποτεθεί ότι με τον σχετικό λόγο έφεσης προβάλλεται και αίτημα να διαταχθεί από το παρόν δικαστήριο, το αίτημα είναι απορριπτέο για τους ίδιους ως άνω λόγους.

IV. Από το σύνολο των αποδεικτικών μέσων, μεταξύ των οποίων και τα μη πληρούντα τους όρους του νόμου, που εκτιμώνται ελεύθερα (340§1 ΚΠολΔ), όπως επίσης και εκείνα που το πρώτον προσάγονται στην παρούσα κατ' έφεση δίκη (529§1 ΚΠολΔ), καθώς δεν συντρέχει περίπτωση απόκρουσής τους, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 529§2 ΚΠολΔ, ήτοι από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατά τη δικάσιμο της 3.11.2020, από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται στις προτάσεις τους οι διάδικοι, τα οποία λαμβάνονται υπ' όψη είτε προς άμεση

απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και από τις έγγραφες βεβαιώσεις α) του , ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αίγιου με αριθμ. 170/6.11.2023 που ελήφθη νομίμως μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της εκκαλούσας- εναγομένης (421-422 ΚΠολΔ) -βλ. τη με αριθμό 5409Β' / 31.10.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών β) του ενώπιον της δικηγόρου Αθηνών με αριθμό πρωτ. ΔΣΑ που ελήφθη την 11.9.2026 νομίμως μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της εκκαλούσας- εναγομένης (421-422 ΚΠολΔ) -βλ. τη με αριθμό 6282 Η'/ 22.9.2026 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών και γ) του ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών που ελήφθη νομίμως μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της εφεσίβλητης— ενάγουσας (421-422 ΚΠολΔ) -βλ. τη με αριθμό 1751Β'/18.5.2018 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών και λαμβάνεται υπ' όψη μόνο για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθόσον δόθηκε στο πλαίσιο άλλης δίκης μεταξύ των διαδίκων και δεν συντάχθηκε ειδικά για να χρησιμεύσει εν όψει της παρούσας (ΑΠ 627/2018), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα - εφεσίβλητη τυγχάνει ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου, των τραγουδιστών -ερμηνευτών και των μουσικών, ο οποίος συστάθηκε κατά τους όρους των άρθρων 54 και 55 του ν. 2121/1993 από τα μέλη του, ήτοι α) από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου κ.ά, β) από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ»,τον οποίο έχουν συστήσει Έλληνες τραγουδιστές και γ) από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει Έλληνες μουσικοί, με σκοπό την είσπραξη κατ' αποκλειστικότητα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που προβλέπεται στις παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η ενάγουσα συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωριστεί νόμιμα στα βιβλία

εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15.616/2011 και λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, σύμφωνα με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/687/124043/2011 απόφαση του Υπουργού που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 3245/Β 730-12-2011) και είναι ο μοναδικός και ενιαίος υφιστάμενος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων ερμηνευτών, εκτελεστών/μουσικών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου. Όπως έχει ήδη εκτεθεί στην υπό στοιχείο ΙΙΙ νομική σκέψη, τεκμαίρεται ότι όσο λειτουργεί, εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους και νομιμοποιείται μόνη αυτή-κατ' αποκλειστικότητα να προβαίνει ιδίω ονόματι σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για τη δικαστική επιδίωξη του δικαιώματος εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών, εκτελεστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου, καθώς οι διαχειριστικές αρμοδιότητες των μελών της έχουν ανασταλεί, εξαιρουμένων των εκκρεμών, κατά τον χρόνο σύστασης της ενάγουσας, δικών (49§7 ν. 2121/1993 και ήδη 5§3 ν. 4481/2017). Τα μέλη της ενάγουσας είχαν προβεί από το έτος 1998 στην κατάρτιση αμοιβολογίου, με βάση την τότε ισχύουσα διάταξη του άρθρου 56§3 ν. 2121/1993 (ήδη σήμερα η υποχρέωση κατάρτισης αμοιβολογίου με δημοσίευση στην ιστοσελίδα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 23§2 ν. 4481/2017), σύμφωνα με την οποία "Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος πρέπει να γνωστοποιείται προς το κοινό με δημοσίευση τους σε τρεις εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να είναι οικονομική. Κατά την κατάστρωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις". Το αμοιβολόγιο δημοσιεύτηκε σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες κατά τα οριζόμενα στην αμέσως ανωτέρω διάταξη νόμου, επαναδημοσιεύτηκε το έτος 2012 με πρωτοβουλία του νεοσυσταθέντος τότε ενιαίου Οργανισμού σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες και εν συνεχεία τροποποιήθηκε με αμοιβολόγιο που κατάρτισε η ενάγουσα το έτος 2015 το οποίο επίσης δημοσιεύτηκε νόμιμα σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο, όπως είχε τόσο πριν την τροποποίησή του το έτος 2015, όσο και μετά από αυτή, η οφειλόμενη από τους χρήστες εύλογη αμοιβή για τα έτη 2013-2016 για επιχειρήσεις στις οποίες η η μουσική είναι απολύτως απαραίτητη (ντίσκο, κλαμπ κλπ), λειτουργούν από 8 μήνες και πάνω τον χρόνο και έχουν εμβαδόν έως 100

τ.μ., καθορίστηκε σε 3.000 €. Η εκκαλούσα - εναγομένη, η οποία τελεί υπό εκκαθάριση, εκπροσωπούμενη από τον ομόρρυθμο εταίρο της και ήδη εκκαθαριστή της, από το έτος 2005 έως τη λύση της το έτος 2022, άρα και κατά τα έτη 2013, 2014, 2015 και 2016, λειτουργούσε σε μίσθιο κατάστημα στη στην όπου ήταν και η έδρα της, στο υπόγειο του κτιρίου όπου στεγάζεται το ξενοδοχείο ., επιχείρηση "ντίσκο μπαρ" με τον διακριτικό τίτλο "' . Στον ωφέλιμο χώρο επιφάνειας 100 τ.μ. κατά τα έτη της λειτουργίας της, υπήρχε μπαρ με ογκώδη κάβα οινοπνευματωδών ποτών, μόνιμη ηχητική εγκατάσταση κατάλληλη για την αναπαραγωγή υλικών φορέων ήχου και ηχεία που επιτρέπουν να ακούγονται τα ηχογραφήματα σε αόριστο αριθμό προσώπων-πελατών που βρίσκονται στον χώρο της επιχείρησης. Στην παραπάνω επιχείρηση οι πελάτες καθιστοί ή κατά το πλείστον όρθιοι, διασκέδαζαν ακούγοντας μουσική ή και χορεύοντας, καταναλώνοντας κυρίως οινοπνευματώδη ποτά. Η μουσική προέρχονταν από υλικούς φορείς ήχου κυρίως βινυλίου με εκτελέσεις ελλήνων και αλλοδαπών τραγουδιστών και μουσικών. Σε καταχωρημένες διαφημίσεις της επιχείρησης ως disco στο Facebook γίνεται αναφορά στη μουσική που την χαρακτηρίζει, όπως και η ίδια η εναγομένη αναφέρει στην έφεσή της, δηλαδή στη μουσική ρετρό των δεκαετιών 60, 70 και 80 και λιγότερο της δεκαετίας του 90, ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου. Επίσης, η επιχείρηση από το έτος 2005 έως τουλάχιστον το έτος 2018, απασχολούσε διαρκώς εργαζόμενο με καθήκον την επιλογή, την αναπαραγωγή και τη μίξη ηχογραφημένης μουσικής για τους πελάτες της επιχείρησης με στόχο τη διασκέδασή τους και συγκεκριμένα απασχολούσε με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ως D.J. (ντισκ τζόκεϊ) τον Η επιχείρηση διοργάνωνε θεματικές μουσικές βραδιές (όπως ιταλικής μουσικής, swing) και διάφορα πάρτι (βλ. τις διαφημίσεις της εναγομένης από το Facebook που προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα). Επομένως, η εναγομένη για την άσκηση της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, χρησιμοποιούσε καθόλη τη διάρκεια της λειτουργίας της συνεχώς και αδιαλλείπτως υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες- εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών- εκτελεστών. Η χρήση αυτή, ήταν απολύτως απαραίτητη για τη λειτουργία της και αποτέλεσε παράγοντα απολύτως αναγκαίο για την άσκηση του είδους της δραστηριότητάς της, την προσέλκυση, τη διατήρηση και την επαύξηση της πελατείας της και την εξασφάλιση των εσόδων της, τα οποία συνδέονταν απολύτως και αναπόσπαστα με την εκ μέρους της

επιχείρησης δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων. Είναι προφανές, ότι χωρίς μουσική η συγκεκριμένη επιχείρηση "ντίσκο" δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Η εκκαλούσα στην έφεσή της υποστηρίζει ότι έπαιζε μόνο μόνο τα τραγούδια που περιέλαβε στη λίστα που προσκόμισε η ίδια και συνέταξε ο D.J. , και όχι αυτά που αναφέρει η ενάγουσα στην αγωγή της. Βέβαια στην αγωγή αναφέρονται τραγούδια και για τους δύο αρχικώς εναγόμενους που λειτουργούν διαφορετικές επιχειρήσεις. Σε κάθε περίπτωση πάντως υπάρχουν στη λίστα που συνέταξε ο . τραγούδια ερμηνευτών που αναφέρονται ενδεικτικά στην αγωγή (π.χ. Boney M/ Rasputin, Donna Summer/I feel love κ.ά), αλλά και παραγωγοί-δισκογραφικές εταιρείες όπως η universal, columbia, Sony που επίσης αναφέρονται στην αγωγή. Και τούτα πέραν του ότι η ενάγουσα για το ζήτημα της εύλογης αμοιβής από τη χρήση νομίμως εγγεγραμμένων υλικών φορέων τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, αλλοδαπούς και ημεδαπούς και όλα τα έργα τους. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η επιχείρηση της εναγομένης λειτουργούσε τουλάχιστον από αρχές Σεπτεμβρίου κάθε έτους μέχρι τέλη Μαΐου, ήτοι για εννέα περίπου μήνες, διάστημα λειτουργίας που συνομολογεί και η ίδια, υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για χειμερινή και μόνο επιχείρηση. Υπάρχει όμως δημοσίευση της ίδιας της εναγομένης στο Facebook στις 28.5. 2016 με το εξής περιεχόμενο: "Συνεχίζουμε δυναμικά και το καλοκαίρι με πολύ disco μουσική, ατέλειωτο χορό και κέφι.ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ και σας περιμένουμε κάθε Σάββατο για βραδιές γεμάτες με την αγαπημένη μουσική των 60 70 80 90! Fully Air Conditioned - Ευχαριστούμε!". Κατά τα έτη 2013-2016 που είναι κρίσιμα για την αγωγική αξίωση, η επιχείρηση λειτουργούσε τους χειμερινούς μήνες τουλάχιστον Παρασκευή και Σάββατο, αλλά και σε αργίες/εορτές, δηλαδή όλες τις ημέρες που υπάρχει κίνηση στα κέντρα διασκέδασης αυτού του είδους και ενδιάμεσα και σε άλλες ημέρες κατά περίπτωση, όταν διοργανώνονταν πάρτι. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι με βάση τις διαφημίσεις στο διαδίκτυο λειτούργησε εκτός από Παρασκευή και Σάββατο και την Πέμπτη 14.2.2013 (εορτή Αγίου Βαλεντίνου), την Κυριακή 17.3.2013 (bal Masque party), την Δευτέρα 18.3.2013, Μ. Σάββατο, Κυριακή του Πάσχα και Δευτέρα το 2013, από 24.12.2013 έως και 5.1.2014 κάθε ημέρα, την Τετάρτη παραμονή Πρωτομαγιάς του 2014. Τους καλοκαιρινούς μήνες λειτουργούσε μόνο το Σάββατο, όπως προκύπτει από την παραπάνω διαφήμιση. Το ωράριο λειτουργίας της ήταν για το κοινό από ώρα 23.00 έως τις πρωϊνές ώρες. Από τις φωτογραφίες που η

εναγομένη έχει αναρτημένες στο διαδίκτυο φαίνεται ότι επρόκειτο για επιχείρηση που συγκέντρωνε πολλούς πελάτες που συνωστίζονταν όρθιοι, δηλαδή κατά τις ημέρες λειτουργίας της εμφάνιζε πληρότητα. Επομένως, δεν κρίνεται βάσιμος ο ισχυρισμός της ενάγουσας, ότι είχε τα έτη 2013, 2014 και 2016 έσοδα 0,00 € και το έτος 2015 έσοδα 362,97 €, ανεξαρτήτως αν τούτα δήλωσε στις φορολογικές αρχές και εκδόθηκαν τα εκκαθαριστικά σημειώματα με βάση τις δηλώσεις της ιδίας, χωρίς να αποδεικνύεται ότι έγινε οποιοσδήποτε έλεγχος. Σημειωτέον ότι η επιχείρηση συνέχισε να λειτουργεί μέχρι το 2022, απασχολούσε D.J σε μόνιμη βάση και τουλάχιστον τέσσερις άλλους εργαζόμενους, ώστε να αναιρείται και από τα στοιχεία αυτά ο ισχυρισμός της εναγομένης περί μηδενικών ή ελαχίστων εσόδων. Ως εκ τούτου δεν είναι δυνατός ο υπολογισμός της εύλογης αμοιβής επί των ακαθαρίστων εσόδων της, διότι δεν υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία για αυτά. Η ενάγουσα δια των υπαλλήλων της ενημέρωσε τηλεφωνικά και στη συνέχεια κατ' ιδίαν σε δύο συναντήσεις την 25.5.2015 και την 31.10.2016, τον νόμιμο εκπρόσωπο της εναγομένης για την υποχρέωσή του να καταβάλει τη εύλογη αμοιβή για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου που έχουν εγγραφεί νόμιμα, πλην όμως υπήρξε αρνητικός ως προς την καταβολή της αιτούμενης αμοιβής των 3.000 € κατ' έτος η οποία ενόψει όλων των παραπάνω περιστάσεων που αποδείχθηκαν και αφορούν τη συγκεκριμένη επιχείρηση κρίνεται εύλογη. Ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι η αιτούμενη αμοιβή δεν είναι εύλογη, διότι δεν συναρτάται με τα έσοδά της και τον χρόνο της λειτουργίας της, συνιστά άρνηση και όχι ένσταση που βασίζεται στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, οι παράμετροι δε που επικαλείται ως προς τον τρόπο υπολογισμού της εύλογης αμοιβής που έπρεπε να ληφθούν υπ' όψη, κατά την εκκαλούσα, εξετάστηκαν ανωτέρω. Εξάλλου, η εναγομένη δεν θεμελίωσε την επικαλούμενη ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος σε άλλα περιστατικά. Επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που δέχθηκε την αγωγή ως βάσιμη στην ουσία της, δεν έσφαλε και καλώς εκτίμησε τις αποδείξεις και πρέπει να απορριφθεί ο λόγος έφεσης περί κακής εκτίμησης των αποδείξεων ως ουσιαστικά αβάσιμος.

V. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 180 ΚΠολΔ " 1. Αν καταδικαστούν περισσότεροι, είτε είναι ομόδικοι είτε όχι, να πληρώσουν τα έξοδα, ενέχονται κατά ίσα μέρη, το δικαστήριο όμως μπορεί κατά την κρίση του, να κατανείμει τα έξοδα με βάση το μερίδιο που αναλογεί στον καθένα επάνω στο επίδικο αντικείμενο. 2. Τα έξοδα της ιδιαίτερης πράξης ή της ιδιαίτερης διαδικασίας που προκάλεσε ένας μόνο ομόδικος, επιβάλλονται αποκλειστικά εις βάρος

του. 3.Αν καταδικάστηκαν περισσότεροι ως συνοφειλέτες εις ολόκληρον, έχουν εις ολόκληρον υποχρέωση και για την πληρωμή των εξόδων, εφόσον η απόφαση δεν ορίζει διαφορετικά, με την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 2". Στην προκειμένη περίπτωση το πρωτοβάθμιο δικαστήριο καταδίκασε την εκκαλούσα - εναγομένη και τον έτερο εναγόμενο στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας που τα όρισε σε 2.300 €. Το δικαστήριο δεν κατένειμε τα έξοδα με βάση το μερίδιο που αναλογεί στον καθένα επάνω στο επίδικο αντικείμενο, ούτε υπήρξαν έξοδα ιδιαίτερης πράξης ή της ιδιαίτερης διαδικασίας που προκάλεσε ένας μόνο διάδικος, ενώ δεν καταδικάστηκαν οι εναγόμενοι σαν οφειλέτες σε ολόκληρο. Επομένως, για τα έξοδα οι δύο εναγόμενοι ενέχονται κατ' ίσα μέρη, δηλαδή η εκκαλούσα-εναγομένη για το ποσό των 1.150 €. Με βάση το αντικείμενο της διαφοράς που αναλογούσε στον ενάγοντα τα δικαστικά έξοδα που τον βάρυναν ήταν τα έξοδα σύνταξης της αγωγής (12.000 χ 2% =) 240 € (63 ΚωδΔικ), της σύνταξης προτάσεων στην πρώτη συζήτηση της 3.11.2020 (12.000 χ 1% =) 120 € (68§1 και 63§1 ΚωδΔικ), δικαστικό ένσημο 130 €, επίδοση αγωγής 50 €, προτάσεις στη συζήτηση μετά την εξαφάνιση με έφεση της παραπεμπτικής απόφασης με αριθμό 28/2021 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών που εισήχθη με κλήση (12.000 χ 1% =) 120 € (68§2-1 ΚωδΔικ), επίδοση κλήσης 50 €, προτάσεις στο Μονομελές Εφετείο κατά τη συζήτηση της έφεσης κατά της παραπεμπτικής του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (12.000 χ 2% = 240 Χ 2 =) 480 € (69§1 εδ.α' ΚωδΔικ) και συνολικά 1.190 €. Επομένως, δεν επιβλήθηκαν με την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου υπερβολικά δικαστικά έξοδα σε βάρος του εκκαλούντος και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο σχετικός λόγος έφεσης. Κατόπιν των ανωτέρω, μη υπάρχοντος άλλου λόγου έφεσης προς εξέταση, πρέπει να απορριφθεί η έφεση ως αβάσιμη κατ' ουσίαν και να καταδικαστεί η εκκαλούσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, σύμφωνα με το διατακτικό, κατ' αποδοχήν ως βασίμου κατ' ουσίαν του νομίμου σχετικού αιτήματός της (176,183 και 191§ 2 ΚΠολΔ). Τέλος, λόγω της ήττας της εκκαλούσας πρέπει το παράβολο άσκησης της έφεσης (495§3Απερ.β' ΚΠολΔ) με αριθμό 80995054695511240019 να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο (495§3 ΚΠολΔ). -

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ (Α) ερήμην του εκκαλούντος, την από 25.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 159661/4714/26.6.2025 και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο

δικαστήριο αυτό 6092/4416/14.7.2025 και (Β) αντιμωλία των διαδίκων την από 5.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης 140523/3965/6.6.2025 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6095/4419/14.7.2025, αμφότερες κατά της με αριθμό 54/25.4.2025 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ειδικής διαδικασίας περιουσιακών διαφορών.-

-ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την υπό στοιχείο (Α) από 25.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 159661/4714/26.6.2025 και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6092/4416/14.7.2025.-

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εκκαλούντα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας που καθορίζει σε 460 ευρώ.-

-ΟΡΙΖΕΙ παράβολο διακοσίων (200) ευρώ, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας.-

- **ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ** την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου άσκησης της έφεσης με αριθμό 85346335495512220048.-

-ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την από 5.6.2025 έφεση με αριθμό κατάθεσης 140523/3965/6.6.2025 στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και με αριθμό κατάθεσης/ προσδιορισμού στο δικαστήριο αυτό 6095/4419/14.7.2025.-

-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της εφεσίβλητης που καθορίζει σε 480 €.-

- **ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ** την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου άσκησης της έφεσης με αριθμό 80995054695511240019.-

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 27.10.2026, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.-

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**